

היו הראשונות לתת היתר הילכתי להרס. אם היום חלק מהם חוזרים בהם, אין דיי בכך בכדי למחוק את פשע העבר של הפסיקה ההיתר שניתנה כבר לפני כמה חודשים.

תגובה לפנייה נכזבת מראש

לכל זה מוסיף המחבר תקווה שחלקיק של שפיות יישאר ביננו כחברה. כאן אני חייב לאכזב אותו. עלנו להודות בצער עמוק שלא נשאר כרגע לרוב הציבור שום חלקיק של שפיות. הוא נשטף ע"י תקשורת עויינת לכל ערך יהודי, ולכל ערך בכלל, וכל תודעתו ובריאותו הנפשית נמחקו כליל ע"י מערכות החינוך, מערכות התקשורת, מערכות המשפט הלקויים, והלוקים כולם בהרס ובשנאה עצמיים כרוניים.

וכאשר המחבר טוען שאם יבוצע הפשע הזה זו תהיה לראשונה בהיסטוריה מקרה שבו יהודים שולחים יהודים כדי לפוצץ בתי-כנסת, אני נאלץ לכאוב ולדאוב על הטשטוש, על אי הבנה ועל הטעות הנוראה. בתי כנסת נהרסו במשך מאות בשנים ואולי אלפים בשנים ע"י יהודים. זה התחיל בתקופת 'בית ראשון' עד כדי שאפשר לקבוע שכל סוף תוקפת בית ראשון זו לא הייתה אלא הרס של מוסדות קודש, פיזית ורוחנית. האם יש להזכיר לרב הנכבד שהמלך מנשה הופך את קודש הקדשים לבית-בושת של גברים, הורס כל חלקה טובה, שורף כל ספר תורה במצח נחושה. בבית שני הורדוס ושאר מלכי החשמונאים לא נוהגים בצורה יותר יפה, טובחים את הרבנים, ובמהלך ההיסטוריה המשומדים והבולשביקים היהודים היו הראשונים בעת האחרונה להרוס בתי-כנסת בברית המועצות ובכל השטח שאחורי מסך הברזל, לשרוף יהודים, לשרוף את ספרי התורה שלהם לשפוט אותם ולדון אותם בכבשני האש או או במחנות סיביר. וחניכיהם המשיכו לעיתים לשלוח יד בבתי כנסת אף בארץ ישראל בראשית הציונות והמדינה. אם כן, איך אפשר לטעון שזו פעם הראשונה?! לבושתנו אין זו הפעם הראשונה! לכן, אם צער אין-סופי מקנן בלבנו על המצב הנורא בו אנו שרויים, איננו תוצאה מכך שמדובר ב'פעם הראשונה', אלא מכך שאחרי כל כך אלפי שנים של פשע מסוג זה עדיין לא למדנו לקח.

וכאשר אותו רב מכובד מבקש ליצור לחץ ציבורי משותף, חילוני ודתי, כדי למנוע ברגע האחרון את העלבון הלאומי ההיסטורי הזה, אנו אומרים

בפניה נרגשת פנה לכל שומע אפשר יאחד הרבנים הידועים – דרך אגב מידידי - מעל דפי העיתונות, על מנת לנסות לבטל את גזירת הריסת בתי כנסת שבגוש קטיף. לצורך נסיון שכנוע המוסדות השונים לחזור בהם מההחלטתם העגומה הוא נאלץ להקדים את דבריו בהסבר הבא להמחיש את חשיבותו של מוסד בית הכנסת, לא רק כמקום 'פולחן'¹, אלא גם כמקום התכנסות של כל חלקי העם. אבל דא עקא, עצם העובדה שיש כיום צורך בהסברת מהותו של בית-כנסת, עובדה זו היא כבר בפני עצמה החמור מכל. איך הגענו עד הלום שיש צורך להסביר לעם ישראל המהות של מקום הקודש שהוא בנה בכל כך הרבה הדבקות במשך אלפי שנים!?

גם ההסבר עצמו של מהות בית הכנסת, אף אם הוא הופנה לציבור רחב, והוצג כמקום התכנסות של כל חלקי העם של מסורתו, של עברו, של עתידו, לוקה בחסר משום שהוא לוקה בעיקרי ביותר מבחינתנו דווקא בדורנו הזקוק כל כך להבהרה בנדון. בית הכנסת הוא אכן מעבר למקום תפילה ומקום התכנסות, משום שהוא מקום בו עם ישראל מתחבר עם הקב"ה, מתחבר עם כל הקודש שבתוך תוכו, עם כל האידיאלים הנשגבים ביותר הסובבים את חיינו, המתווים את דרכנו על פי הקודש.

בנוסף לכך, כואב ודואב המחבר ושואף לכך שהמחאה לא תהיה נחלתו של מגזר זה או אחר, אלא של כל הציבור, חילונים כדתיים יחדיו. המגמה של המחבר אכן נכונה ואמיתית, אלא מה שהוא לא מספר או מה שהוא לא יודע, הוא שהראשונים אליהם היה צריך לפנות הם אותם החלקים הנכבדים והאדירים שבעם ישראל המתיימרים להיות 'הדתיים ביותר', שלא רק שלא מחו ואינם מוחים נגד הרס בתי-כנסת, אלא שרבותיהם וסמכויותיהם העיקריות והעליונות

¹ . סמנטיקה השנואה עליי. אין אנו חקלאיים בעבודת ה', וכל שכן שאין אנו עובדי ע"ז ששי אצלם 'פולחן'. בעם ישראל מלה אחת בלבד מבטא את התוכן ששונאים מבפנים יוצקים לתוכה: עבודת ה'.

שחבל שהקריאה מגיעה רק ברגע זה ורק על הנקודה הזו. שהרי עד כמה שזכור לי קריאתו האחרונה של הרב מעל דפי עיתונות זו היתה כדי לגנות ה'לינין' שכיבכול ביצעו מספר יהודים צעירים בערב², ועל אף שאני יודע שלחם בכל כוחותיו למען מניעת הגירוש נגוש קטיף, הקריאה הזו לכולם הייתה החסרה. חוששני שיש גם טעות נוראה יסודית בדבר, עצם העובדה שרואים בהרס שרידי בית הכנסת את הנורא מכל, כאשר הציבור לא היה מסוגל לראות בהרס כל גוש קטיף והרס כל מה שנבנה על ידי אותם תושבי גוש קטיף, ולא היה מסוגל לחוש את ההרס הנורא של עשרות בשנים בחיי יהודים דבר בלתי נסבל לכל נפש רגישה, לכל אדם שיש בו רגש כלשהו של מצפון, זיק אחד של מצפון, למה יחוס על קירות של בית כנסת עזוב שרוקן כבר מכל כלי הקודש שבתוכו, ושאר אחד לא יבוא להתפלל עוד לתוכו.

ויש בדברים טעות הרבה יותר גדולה מזו. מדובר באי-הבנה מוחלטת של מה שפיצוץ בתי הכנסת משקף, והוא, עצם המגמה העיקרית של החלטת הגירוש מגוש קטיף: המאבק לא היה ואיננו נגד התיישבות זו או אחרת, אלא הוא מאבק נטוש ובלתי מתפשר של ראש הממשלה והנוהים אחריו (או לפניו) בעריצות וברודנות אכזרית נגד כל דבר שזיק של יהדות נודף ממנו. הלא כבר נביאי השקר של הדור, כעמוס עוז וחבר מרעיו, המתנבאים על כל גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן של התקשורת האנטישמית והאנטי-ישראלית, כעיתון 'ליברסיון' הקומניסטי הצרפתי ועוד, כדי לטעון קבל כל העולם כולו שבגירוש גוש קטיף ניצח השלטון החילוני את הרבנים וחלומותיהם, ולשא מדובר אלא ב'סיבוב ראשון' בלבד!! לכן אני טוען: אדרבה ואדרבה, אולי דווקא מתוך פיצוץ בית הכנסת עם ישראל יבין סוף סוף שהחלטותיה של ממשלת ישראל לא היו גיאופוליטיות, אלא עקרוניות אנטי-יהודיות, והן משקפות איבוד כל רגש כלפי דבר יהודי כל שהוא.

וכאשר המחבר פונה אל 'בית המשפט העליון', ועוד תוך היסוסים ויראת כבוד, על מנת שייתן את דעתו מחדש על ההכרעה הקשה הזאת, אני

פשוט נשאר המום. איך רב מכובד ערב פרשת שופטים שוכח את הדרישות האלהיות ממערכת משפט ישראלית. איך הוא נותן לקורא להבין שהוא אינו מודע לעובדה שהבג"ץ הוא זה שהרס כל חלק יהודי במדינה זו, כל דבר שמשקף את היהדות והמוסר היהודי, ושזה שנים רבות כבר שנשיא בית המשפט בהחלטותיו ובקביעותיו הרס עד היסוד כל ערך יהודי עד אשר לא השאיר על תילו אפילו אחד מהם, והכל בשם הדמוקרטיה, הפלורליזם, והסובלנות שמשום מה נעצרים תמיד במקום בו הם עלולים להגן על צבור דתי או על צבור ימני, עד שאנו נאלצים להסיק שכל אותם הערכים אינם באים אלא להסוות שנאה אפילה וויסרלית לכל דבר שריח יהדות נודף ממנו. הלא את שאנו חיים בשבועות האחרונים אלא ההיפך הגמור של שתי המצוות הראשונות שבפרשתנו: מינוי השופטים ומינוי המלך, מערכת המשפט ומערכת השלטון. וכל בר דעת יודע שאצלנו שבינתיים מערכת המשפט ומערכת השלטון משתפות פעולה כבר שנים רבות, אם לא עשרות בשנים, ובפועל הורסות כל מה שמהווה אידיאל יהודי, כל מה שמהווה שאיפה יהודית אמיתית פנימית, ובפרט כאשר יש לה פן של קודש כלשהו. לכן, פנייה למערכת שהיא עצמה גוזרת את כל הגזרות הקשות, על מנת שהיא תואיל לרחם, כאשר ברור לכל שההרס הזה משתלב היטב במטרותיה ובשאיפותיה, זה דומה ליהודי המסכן הפונה אל הפריץ בגלותו, ויש בזה משום תמימות אומללה.

וכאשר מדברים על שמירה על אחדותו וכבודו של צה"ל, פשוט אני נשאר המום. לאיזה כבוד ראוי צבא ההורס את ארצו ונחלתו, ההורס גם הדבק החברתי והלאומי בעיצובו הוא הצטיין בעבר?! התנהגותו של צה"ל בגוש קטיף, אינה ראויה להיקרא על שם צה"ל, וחשוב מאד שלא יקראו על שמו על שמנת לחשמור על אחדותנו הבטחונית חברתית לאומית. צה"ל הפועל ביהודה ושומרון בכל גזרה אחרת להגן על עם ישראל, ללחום למענו, להבטיח את קיומו ושלוותו זהו צה"ל. צה"ל הפועל בהרס בתים של יהודים איננו צבא, בוודאי לא צבא של הגנה לישראל, אלא צבא של הרס לישראל. מה שייך אם כן לדבר על אחדותו? ומה יש לשמור על אחדות כשמדובר בביצוע פשע? איך אפשר להתאחד עם מי שמבצע פשע? ולא שאנחנו ממליצים ומציעים פה לנטוש את צה"ל חלילה

² . שהחל לפגוע בהם. דרך אגב הדבר לא צויין לא בתקשורת ולא על ידו. והושמט כליל ה'לינין' האמיתי שבוצע על יהודי באותו מעמד, כפי שהעיד לפני רבה של נוה-דקלים.

במהלך ההיטוריה לא ניבהל ולא ניכנע. נבנה בתים ונבנה חורבות, וישחקו נערים ונערות ברחובות גוש קטיף בע"ה בעוד זמן מה.

הרב ד"ר אליהו רחמים זייני
ראש ישיבת 'אור וישועה' חיפה³

וחלילה! אנחנו נמשיך לשרת בשורותינו, אנחנו נשתדל אפילו לתפוס את הרסן בהזדמנות הראשונה, דווקא על מנת שימלא את תפקידו, התפקיד שהועד לו והתפקיד שצריך להיות לו בשם ה' אלוהי ישראל, קרי, להבטיח את קיומו של עם ישראל ולהגן עליו. אבל לא לניתן לו להרוס את קודשי העם, ואפילו לא את החולין שבו. לכן, אחידות עם אנשים ההורסים איננה אחידות, איננה מצווה, איננה אהבה. היא ההיפך הגמור מכל אחדות, ההיפך מכל אהבה, היא הרס עצמי.

וכאשר הרב מסיים בקביעה שאין שום סיבה ביטחונית להריסת בתי כנסת ושזה לא בא להציל חיים, הוא טועה טעות מרה המשקפת אי ההבנה של המגמות האמיתיות של ממשלת ישראל, הלא זה בדיוק מה שהיא רוצה להרוס. דיי לנו בהצהרותיו של אותו אדמו"ר מאדמור"י המגמות האלה, עמוס עוז הנ"ל, שלא בחל בבחירת של העיתון הקומוניסטי הקיצוני של צרפת ועוד בשאר במות אחרות בעולם השונא ישראל, כדי להפגין אץ נצחנו על עולם התורה ונגד כל הרעיונות שהעולם היהודי מגלם. לכן הרס בתי כנסת חוזר להיות מבחינתו לא פחות 'מהמחזה הנשגב', מהשלב העילאי ביותר, המכתיר את המגמה וחושף את השאיפה פנימית של ההורסים כולם. אכן נכון, אין בהרס בתי-הכנסת שום הצלת חיים, אבל בו משום רצון להרוס את החלומות של עם ישראל לדורותיו, חלומות של אלפיים שנה שנבנו בזעת אפם ובדמם של כל רבני ישראל וכל תלמידי חכמים שהקריבו את חייהם ואת כוחותיהם כדי לחנך את העם לערכי קודש, ובין רגע, בעריצות ובאכזריות, משתדלים בולדוזרים ושאר מיני אמצעים כבדים אחרים להרוס את הכל עד שלא יישאר ממנו שריד. אולי, דווקא מתוך הכאב הנורא, הרס בתי-הכנסת יהווה חתימה בחותם האמת הפנימית של אלו שהרסו את גוש קטיף, וידוע בעמים, בעולם ובהיסטוריה מהותם האמיתי של גוזריה.

אכן להביא לא רק חייל, אלא אפילו יהודי כלשהו לבצע צעד נורא זה הוא פשע, אבל לא רק חינוכי וחברתי, אלא פשע לאומי היסטורי, פשע נגש כל מה שהעם הזה גילם ומגלם במהלך ההיסטוריה ובעיני כל העמים. הנורא מכל אינו זה, אלא שבעיני מערכת המשפט כבעיני הממשלה אינו כלום, אולי אפילו מצווה. אבל אנשים כמונו שלחמו ולא נכנעו למיליארדי שורפי בתי-כנסת

³ . הדברים אינם על דעת המוסד השני בו אני מועסק.